

PROVAS je pro Vás.  
Pro všechny ty, kdož  
chtějí být v obraze.  
Jako symbolický  
provaz svazuje  
všechny lidi  
se stejným zájmem,  
se zájmem  
o naše údolí.

# PROVAS

Co chcete číst?  
Napište nám to!  
Napište nám to na  
lístek, označte  
zřetelně názvem  
PROVAS a vložte  
do naší schránky  
na Obecním úřadě.  
Děkujeme.

INFORMAČNÍ OBČASNÍK PODBRDSKÉHO ÚDOLÍ

ZDARMA

14. ČERVNA 2003

ROČNÍKI, ČÍSLO 6

## Stačí když kápne

Vážení čtenáři!

Jsmo moc rádi, že jste si opět udělali čas na ten náš společný plátek a věříme, že si v něm najdete každý alespoň jeden článek, který vám udělá radost, umožní vám pohlednout na svět z nového, zajímavého úhlu, nebo vás nějak jinak vnímavě obohatí. Mezi takové články rozhodně patří příběh paní Hamplové. Tomu říkám dobrodružství! Ne že bych nějak zvlášť toužil otročit v rajchu, chraň bůh. Ale málo platné, komu čest, tomu čest. To o pár desítek let později, konkrétně v roce 2003, 13. a 14. června, se může za dobrodruha směle považovat ten, kdo hlasuje proti vstupu České republiky do EU. Nikdo totiž neví, co by se stalo, kdyby se většina voličů, třeba ze vzdoru proti tendenční mediální kampani, vyslovila jaksí...proti. Ale nikdo se toho nebojí, neboť „známe svůj lid.“ A ti lidé vidí peníze, vidí dotace a granty, zahraniční studium a cestování (nebo že bych přece nakonec do toho Německa...?!). A skutečně, nebylo by to špatné, ...

(Dokončení na straně 6)



Tradiční máje uspořádali v Osově hasiči. Průvod obcí mistry brzdily deštivé přeháňky, ale kapela z Korna vyhrávala i v úkrytu zelenajících se lip. Průvod prošel Osovem i Osovem a skončil večer u hospody, kde se pak hrálo ještě dlouho do noci.

Foto ARCHIV

## Vstoupíme do Evropy? HISTORICKÉ REFERENDUM ZAČALO TŘINÁCTÉHO

Podbrdsko - Pátek třináctého a dnešní sobota se stanou mezníkem v dějinách. Poprvé v historii tohoto státu rozhodují sami občané v plebiscitu o osudu své vlasti, o vstupu do EU. Návozy se samozřejmě různí a nikdo neví, jak volba dopadne. Proto se PROVAS zeptal několika čtenářů na jejich mínění. Dále jsme se zeptali i starostů, jak je jejich obec připravena na referendum (JoK)

Všeradice - jsou připraveny místnosti a proběhlo školení zapisovatelů. Starosta Špalek říká: „Já sám jsem pro vstup. Nedokážu si představit, že bychom chtěli zůstat mimo.“

Vinařice - i zde je připravena místnost, jen otevřít „Samozřejmě, že jdu k urně a budu hlasovat pro,“ svěřuje se starosta Podubecký. „Jen mě zklamala kampaň v médiích. Myslím, že lidé nic nevyšvětila.“

Osov - Starosta Veverka doufá, že se občané zúčastní referenda v hojném počtu. Na otázku zda půjde k urně odpovídá: „Nevím proč ne! Už se těším, že budu trávit zimu na jihu a léto na severu.“

Předseda volební komise Josef Chvojka bude také volit pro. „Myslím, že říci ne, by nám uškodilo a okolní státy by si s námi dělaly co by chtěly.“

\* Samozřejmě půjdeme volit Hlavně kvůli našim dětem, aby se měly lépe. (Lenka Šmejkalová)

\* K volbám půjdeme. Samozřejmě je to kvůli mladé generaci, která má budoucnost před sebou. (manželé Skalovi)

\* K volbám půjdu poprvé a samozřejmě budu volit ANO. (Pavel Veselý ml.)

\* K urně půjdu a budu volit ANO. I když je v tom dost proti, určitě nám to pomůže. (Michal Procházka)

\* Hodně dlouho jsem nevěděl, jestli budu hlasovat pro nebo proti, ale pak jsem se informoval o možnostech různých grantů a dalších výhodách a rozhodl jsem se hlasovat pro vstup. Být součástí EU má i svoje nevýhody, v tom mají euroskeptikové pravdu, ale odmítnutí integrace by jich mělo daleko víc. Neberu to ovšem tak, že volím menší zlo, ale trochu pozitivněji: volím větší dobro. (Jiří Bolina)

## Zloději okrádají mrtvé ale také živé

Osov - Už několik měsíců se na osovském hřbitově ztrácejí věci. Tu lampička, tu květináč, nenechavci se nestydí dokonce vydloubnout z hrobu pár rostlinek a místo nechat rozryté, jakoby je navštívila divoká prasata. Nyní se krádeže rozšířily i mimo hřbitov.

Tři krádeže během dvou týdnů se odehrály v Osově. V neděli 25. května vykradli pravděpodobně dva muži zaparkovaný automobil před osovským hřbitovem. Rozbili boční okno, propíchli pneumatiku, sebrali majitele tašku s penězi, doklady, kreditními kartami a mobilním telefonem a ujeli. Způsobená škoda činí téměř 15 tisíc korun. Stejný den rozbil zloděj okno vozu Felicie u hřbitova v Lochovicích a ukradl kabelku s doklady, penězi, kreditními kartami a fotoaparátem. Poškozený odhadl škodu na 10 450 Kč. O několik dnů později okradli pravděpodobně motorizovaní zloději stejným způsobem, tj. rozbitím okénka, motoristu z Velkého Chlumce. Stalo se to opět před osovským hřbitovem a zmizela kabelka s doklady a penězi. Podle několika svědků se podobná událost přihodila v Osově před rokem, kdy poškozený za několik dnů našel tašku s doklady, ale bez peněz, pohozenou u Všeradic.

Třetí událost se odehrála v Osovci, kde se zloději vloupali přímo do rodinného domu. (JoK)

### Recept na rok

Osvědčený recept na šťastný život, který sepsala Kateřina Elizabeth Goethová (matka básníka), poskytla laskavě Provasu paní Marková, maminka pana Vladimíra Marka z Osove.

„Vezmi dvanáct měsíců, očisti je pečlivě od hořkosti, lakoty, nesnášenlivosti a strachu, rozděl každý měsíc na 30 či 31 částek, aby zásoba vystačila přesně na jeden rok. Každý den vyjmu oř z jednoho dílu práce a ze dvou dílů radostné myšl a humoru. Přidej k tomu tři polévkové lžičky optimizmu, jednu vrchovatou čajovou lžičku tolerance, zrníčko ironie a špetku tašku. Přelej pak všechno bohatě láskou. Hotové jídlo ozdob kytičkou malých pozorností a podávej ho denně s veselou myšl a s dobrou vůní, pouzbudivým šálkem čaje!“

-jab-

# Aleje jsou v žalostném stavu

## O ALEJE SE STARÁ NADŘÍZENÝ ORGÁN, ALE NEMÁ PENÍZE

Osov - Špatný zdravotní stav starých jírovců, tvořících alej mezi Osovem a Skříplí, nemá rozhodně na svědomí pouze známá klíněnka jírovcová. Negativně se na nich podepsala také neodborná a spíše sporadická údržba prováděná v dřívějších dobách. A dokonce i dnes má péče o památné jírovce svá slabá místa.

„Stav aleje je žalostný, stromy jsou popraskané, vyhnílé. V případě dvou z nich už jsem musel podat návrh na likvidaci z bezpečnostních důvodů. Ale nikdo s tím nic nedělá, asi čekají, až to na někoho spadne,“ řekl Provasu pan Aleš Löw, vedoucí komárovské firmy najímané na údržbu aleje.

Oproti celkem logickému očekávání však profesionální ošetřovatele stromů neplatí obec Skřípel, natož pak Osov. Tady se totiž nejedná o jen tak ledajaké stromy. Tabulky se státním znakem umístěné na okrajích aleje mluví jasnou řečí: všichni tyto staří velikáni s rozložitými korunami nesou hrdý titul „památný strom.“ A to je důvod, proč má jejich blaho na starosti hořovický Městský úřad. Ten tedy našel na podzim loňského roku firmu pana Löwa, která v průběhu vegetačního klidu, prováděla to, co předlistopadoví cestáři neuměli a co stromy naposledy v nepřítli důkladně podobě zažily na přelomu let 92 a 93 – pořádnou profesionální údržbu. Všude tam, kam se mohli dostat z vysokozdvížné plošiny, odřezávali „údržbáři“ odumřelé větve, vždy těsně u kmene, aby na stromech nezůstávaly zahnívajících pahýly, čistili a desinfikovali dutiny a zakrývali je tak, aby do nich nepršelo, ale zároveň aby nebyly hermeticky uzavřené a mohly vysychat. Takováto péče byla věnována jírovcům po pravé straně cesty směrem ze Skřípale do Osova. Nicméně zbyvalo ještě sedm stromů

na konci této strany a najednou už nebyly peníze na další práce. Doba vegetačního klidu dávno minula, a tak přesto, že podle dokumentů Středočeského krajského úřadu dostal MÚ Hořovice v jarním kole přidělování grantů z Fondu životního prostředí Středočeského kraje dotaci na údržbu památných stromů ve výši 100 000 Kč, musí si zbývající kaštany na ozdravnou kůru počkat přinejmenším do le-

tošního října.

Hubením klíněnky se ani pan Löw, ani MÚ Hořovice nezabývají. To má pro změnu na starost Okresní hygienická stanice Beroun, která najímá specializované firmy a školí je pro práci s jedy používanými k potírání toho drobného motýlka. A jak dlouho tu s námi při vši té péči jírovce ještě budou?

(Dokončení na straně 3)



Majestátní kaštanové aleje mezi Osovem a Skříplí ohrožuje klíněnka. Původně lipové aleje byly začátkem 19. století nahrazeny kaštany. Bližší se snad doba jejich zániku?

Foto Josef KOZÁK

# Dostala jsem povolení od Stalina

## NA SOVĚTSKÉM KONZULÁTU JÍ NADÁVALI, ŽE SI BERE ČECHA

**Pokračování vzpomínek paní Kateřiny Hamplové z minulého čísla.**

Bližil se konec války, ale my jsme to netušili. Neměli jsme žádné zprávy o tom, co se děje ve světě, ani zprávy z domova. Moje rodina celá ta léta nevěděla, jestli jsem ještě naživu. Když začali Američani bombardovat město, běhali jsme každou chvíli do krytů, hodinu jsme dělali, další hodinu se schovávali. Nejhorší nálet přišel v březnu, kdy bomby dopadly přímo na fabriku. Byly jsme tu skoro samé ženy, schovávaly jsme se ve sklepech, ale tentokrát bomba prorazila strop a všechny nás to zasypalo. Ze všech těch lidí, co nás tam bylo, jsme přežily jen čtyři ženy. Když čeští chlapi na nádraží viděli, že fabrika je rozbítá, běželi nám na pomoc. Byli odsud z kraje: Láďa, pan Rozkot, pan Šebesta, Pepa Fejfar, pan Vitásek a další. Bunker měl okýnka, kličely jsme, oni k nám prorazili otvor a tahali nás provazem ven. Všude kolem bylo plno mrtvých těl, ležely tu Belgičanky, Francouzky, jedna přes druhou, jenom náš čtyři Ukrajinky v rohu to nezasáhlo. Když jsem se dostala ven, měla jsem potrhávané šaty a byla úplně bez prostředků, protože všechno zůstalo v lágru.

V té době jsem vždycky v sobotu a v neděli chodila pomáhat k jedné Němce, která měla manžela na frontě. Byla na mě moc hodná, takový dobrák, dala mi šatstvo a já jsem běžela na nádraží, bez dokladů, beze všeho, neměla

jsem nic, jen jakousi napodobeninu papírů, kterou pro mě udělal pan Šebesta. Odjeli jsme společně – asi 25 Čechů a dvě dívky z Ukrajiny. Oni měli pasy a jeli normálně, ale já jsem musela být celou cestu schovaná pod kufry. Když mě objevila kontrola, zastřelili by mě. Dojeli jsme do Drážďan, ty už byly zničené a vlak nemohl projet. Museli jsme pěšky na jiné nádraží, které ještě bylo v provozu. Odtud jsme dojeli až do Prahy. Za hranicemi jsem konečně mohla vylézt z úkrytu, všechno mě bolelo, nemohla jsem ani chodit.

V Praze jsme se rozešli každý na svou stranu. Bylo to 6. března a v Osově ještě byli Němci. Hned jsem se schovala u Hamplovů ve sklepech, kde jsem musela zůstat i po příjezdu ruských vojáků, protože jsem se bála, že mě odvezou zpátky do Ruska a co by tam se mnou bylo. Plno Rusů bylo v zámku, u Kubců, u Krákorů i na četnické stanici. Bála jsem se vyjít ven a pro jistotu jsem odešla na Vižinu, kde jsem se schovala u Rozkotů na půdě ve slámě.

Tu druhou dívku – Soňu – chytli v Drážďanech, zavřeli ji tam až do konce války, pak jednou v noci přijela do Osova za mnou, ale v té době už jsem byla na Vižině schovaná u Rozkotů. Neprozradili mě. Ona také zůstala tady v kraji, provdala se za pana Vitásků z Hostomic. Celá ta léta jsme se kamarádily, ale už je také po smrti. Z Vižiny jsem se vrátila až když Rusové už byli pryč, ale stejně jsem raději ni-

kam nechodila.

Abych mohla zůstat v Čechách, musela jsem žádat o povolení k pobytu s tím, že se tu chci provdat. Zavolali si mě kvůli tomu na ruský konzulát v Praze, kde mi sprostě nadávali, že si beru Čecha, ale nakonec jsem dostala povolení přímo od Stalina. V té době už jsem byla v jiném stavu, nechali mě tu jenom proto. 6. ledna roku 1946 jsme měli veselku a už 30. ledna se nám narodil syn. Pak už jsem neměla problémy. Ještě před svatbou jsme jeli do Ruska pro povolení k sňatku, byli jsme v naší rodině. Babička mi dala pro miminko zlaté náušnice, nevěděli jsme, že se narodí Láďa. Všichni se k nám sjížděli a já jsem jenom plakala. Naši s mým odchodem do Čech nesusouhlasili, strašili mě, že se mi povede špatně. Je pravda, že se mi tady stýskalo, nikoho jsem tu neměla, kolikrát jsem si sedla na zápraží a plakala jsem, proč jsem se nevrátila zpátky do Ruska. S rodinou jsem se nepřestala stýkat, přijela jsem za nimi znovu, když Jarce byly dva roky. Ještě pořád je trápi, že jsem zůstala v cizině. Už je to léta, ale pořád na to nemůžu zapomenout. S Láďou jsem prožila šedesát let, vychovali jsme čtyři děti, dočkali jsme se pravnoučat, ale manžel těžce onemocněl a 14. května loňského roku umřel. Pořád si nemůžu zvyknout, že jsem zůstala bez něho. Šedesát let se nedá zapomenout.

Kateřina HAMPLOVÁ



# V cihelně pekli chleba

## POKRAČOVÁNÍ VZPOMÍNEK NA KONEC VÁLKY V OSOVĚ

Osov – Ve druhé polovině května r. 1945 proviantní vojenská jednotka Sovětské armády zaujala stanoviště v bývalé cihelně v Osovcu. Tam si zařídila polní pekárnu, odkud zásobovala vojenské jednotky v okolí. Nevím, jak početná jednotka to byla, v cihelně jsem v té době nebyl. Znal jsem pouze tři vojáky z tohoto útvaru. V našem domě – zřejmě proto, že byl nejbližší, si zařídili v jedné místnosti kancelář, kde pracovala mladá příslušnice RA Soňa, která vedla agendu této proviantní jednotky. Za ní přicházel s různými podklady starší důstojník a Soňa je zpracovávala. Na co se zvlášť pamatuji a na co jsem se rád díval, byla práce s malým kuličkovým počítadlem, říkala tomu sčot. S tím si u nás v té době hrávaly děti. Rychlost, jak přehazovala kuličky z jedné strany na druhou, aby dosáhla výsledku, byla obdivuhodná. Každý den přicházel na kontrolu velitel této proviantní jednotky, starší vysoký major RA. Byl to člověk velice slušný a uctivý. Matka mu někdy nabídnla čaj a pečivo. Vždy ho musela přemlouvat, než nabízenou věc přijal. To byly chvíle, kdy o sobě něco řekl. Bojoval také u Stalingradu a z té doby měl úplně bílé vlasy, třásl se mu ruce a chvílemi i hlava. Snažil se nám slovy i rukama vyličit stalingradské peklo, výbuchy granátů, bomb a boj muže proti muži. I když jsme rusky neuměli,

z jeho líčení jsme pochopili, co musel on i další vojáci prožít a kolik jich tam zemřelo. Jednou přinesl fotoaparát a vyfotografoval Soňu s mojí matkou. Chtěl jsem udělat fotku také jeho, ale to mi nedovolil. Škoda.

Tato proviantní jednotka a pekárna byla v cihelně asi do konce srpna nebo začátku září roku 1945. Toto je další z mých vzpomínek na konec války.

Ladislav OBORNÍK



### Tři páry zvaly na máje

Osov – Každý rok pořádají hasiči v Osově máje. Letošní byly 17. května. Sraz všech byl u hospody na hřišti a odtud se šlo okolo bytovky a rybníka k hasičárně. Odtud pak přes celou ves až do Osovice. Chodily tři páry, Lukáš Veselý s Veronikou Polukovou, Filip Kubec s Martinou Sklenářovou a Michal Kocman s Maruškou Bolinovou.

U domů mláďenců a družiček bylo pohoštění, aby průvod a hlavně muzikanti měli sílu hrát u všech domů. Jako každý rok, i letos hrála dechovka pod vedením pana Šmolcena z Korna. Průvod končil u hospody na hřišti, kde se porážela máj. Muzika pak hrála k poslechu a k tanci asi do 23 hodin. I přes malé přeháňky se počasí vydařilo a všem se máje líbily. Mladí se už těší na příští rok.

Hana VESELÁ

### Máje mají tradici

Vižina – „Velká škoda, že je Den matek jen jednou v roce,“ znělo z úst vižinských žen 7. května, kdy obecní zastupitelstvo uspořádalo oslavu toho svátku. Pro 45 maminek bylo připraveno pohoštění, květiny, hudba a tanečníci. Ještě o půlnoci byl sál téměř plný.

Májový průvod 17. května doprovázel májový deštík, a tak se všechny dámy těšily z toho, že zkrásní. Přestože domácí hráči odjeli hrát fotbal, sešlo se v průvodu hodně dětí i dospělých. Dva páry májovníků zvaly do průvodu a k večernímu posezení, do kroku hrála Litavanka. Večer byla porážena máj, svobodní mláďenci se již tradičně poprali o špičku, výherce si společně s májovníky zatančil sólo na provizorním parketu a všichni se dobře bavili. (jf)

Příslušnice Rudé armády Soňa ze štábu proviantní služby s paní Oborníkovou v červenci 1945. Štáb měl stanoviště u Oborníků v domě. Foto ARCHIV

### Alejo jsou v žalostném ...

(Dokončení ze strany 2)

Aleš Lów si myslí, že při pravidelném ošetření prováděném jednou za pět let by stroje mohly ještě tak 20-30 let vydržet. Je to hodně, nebo málo? Těžko říct. V každém případě se bude Provas osudem zeleně, která nás obklopuje, zabývat i nadále. Jiří BOLINA

### Přátelé ze Sweinrichu přijedou do Osova

Osov – Letos je to po dvacáté, co tohle údolí navštíví parta sportovců z malé vesnice Sweinrich, která se nachází v oblasti jezer asi 150 km severně od Berlína. Je to překrásný kraj plný jezer, které jsou propojeny kanály. Říká se, že se můžete dostat ze Sweinrichu až k Baltskému moři. Je to ráj vodního ptactva a hlavně rybářů. Asi právě proto, že u nich je jenom rovina, tak se jim u nás moc líbí. Naše kopce, příroda a naše památky. Doufáme, že naše další setkání bude přátel k těm nejlepším. Vlasta VEVERKOVÁ

## Vinopalně se vrátila krása

### BUDOVA SLOUŽILA JAKO VINOPALNA I ČETNICKÁ STANICE

Osov – Procházíte-li Osovem, stěží přehlédnete překrásně opravenou budovu čp. 52. Ta věčerejší ruina těsně před zřícením, v kronice vedená jako vinopalna, dnes není k poznání. Nenadále štěstí v podobě nového vlastníka ji na poslední chvíli odvrátilo od smutného osudu, který už potkal kupříkladu unikátní budovy průmyslového areálu bývalé fabriky. Tyto historické objekty – ač památkově chráněné – zřejmě v krátkém čase propadnou zkáze. Ne všichni majitelé cítí odpovědnost k historii stejné.

Jednopatrová zděná budova čp. 52 bývala nazývána vinopalnou, protože se tu kdysi vyráběl líc. Panství tu nejdříve vařilo z řepy sirup, což se dělo přibližně do roku 1840. Pak zde byla zřízena vinopalna, jejíž existence trvala do roku 1857. V roce 1890 kněžna Vilemína ze Schwarzenberga založila v domě školkou, aby tak uctila památku kněžny Marie, manželky Karla Schwarzenberga IV. Ta zemřela na osov-

ském zámku ve velice mladém věku krátce po narození syna Karla. Mateřskou školkou spravovaly dvě sestry řádu Svatého Kříže z Chebu. Děti postupně ubývalo, takže školka byla v roce 1900 majitelem panství zrušena. Ale ještě dlouho potom se zde říkalo „opatrovna“. Později byly v domě vybudovány byty pro vysloužilé zámecké zaměstnance a v prvním patře byl zřízen četnický úřad, který se sem přestěhoval z fabriky. Také četníci zde měli své byty. Po druhé světové válce objekt sloužil zčásti jako obytný dům, zčásti jako obchod s průmyslovým zbožím. Ten byl v přizemí a zanikl s otevřením nové prodejny v sousedství zámeckého parku. Vzácná budova po dlouhá desetiletí beznadějně chátrala. Naštěstí před časem ing. Emil Palivec prodal dům novému majitelům a ti mu k našemu potěšení v krátké době vrátili jeho bývalý půvab a lesk. Podle jejich slov budou dům používat jen pro soukromé účely. Marie PLECITÁ

### Sbírali staré železo

Osov – Přes 8,5 tuny starého železa o dvezli „starí páni Osova“ v sobotu 24. května do Kovošrotu Lorenz.

Finance získané tímto sběrem budou použity na pohoštění a dárky pro sportovní přátele, kteří přijedou z Německa 4.-6. července.

Na stromaždištích se též objevily lednice, což je však nebezpečný odpad. Během léta budou také odvezeny, až se najde firma, která takovýto svoz zajišťuje. (W)

# Děti oslavily svůj svátek

## ANI DĚŠT NEZKAZIL RADOST MALÝCH A VELKÝCH

Vinařice - Liteňský klub ČTU Záskalák uspořádal v sobotu 31. května ve vinařické Višňovce den pro děti. „Sešlo se kolem 40 dětí a na trase vyznačené fábrovky plnily 15 dovednostních a vědomostních úkolů, které nebyly těžké,“ říká jeden z organizátorů soutěže Martin Šinágl. „Předškolním dětem jsme poradili, aby úkoly také splnily.“

Po obědě následovaly soutěže v klubovně mysliveckého sdružení Ostříž, aby si děti trochu odpočaly od stále většního horka. Pak zase ven na další disciplíny, střelnice z tenisáků a plechovek. Déšť zahnal účastníky na chvíli opět pod střechu, kde organizátoři připravili obálky se štěstím. Velkým lákadlem bylo stíhání dárečků ze stromu hojnosti, který vydržel i velký lijavec.

Hlavní cenou odpoledne, tzv. „Velké hry“, byla účast na prázdninovém táboře Záskaláka, kterou vyhrál David Sklenička z liteňské školy. Druhé místo byl poukaz na 4 hodiny jízdy na koni na farmě Tomáše Nolče ve Lhotce.

„Měli jsme teď asi tři roky pauzu,“ říká Martin Šinágl. „Před tím jsme dětské dny pořádali pravidelně. Ale myslím, že se to i přes chvilovou nepřízeň počasí povedlo.“

Ve stejný den proběhl den pro děti i na koupališti v Radouši, který již tradičně pořádalo Sdružení dětí a kmetů. Podle organizátorů dorazilo kolem 50 dospělých a 20 dětí. Pro obě věkové kategorie byly připraveny soutěže a odměny. Dospělí změřili síly v hadrákové turnaji, v tlučení špačků či v chůzi na chůdách. Dětské disciplíny byly přizpůsobené malým závodníkům. Nejkrásnější odměnou byly nádherné vyřezávané dřevěné medaile. Den se povedl, déšť účastníky jen osvěžil a večer skončil jak jinak, u ohně s buřty a při sklenici dobrého moku.

V neděli 1. června proběhl Dětský den i na hřišti Durisolu ve Všeradicích. Nadšenkyne kolem Mirky Suché uspořádaly pro děti den atrakcí a soutěží. „Vůbec nevím, kolik přišlo dětí,“ říká hlavní organizátorka. „Je jich hodně. Máme tady asi osm soutěží, odpoledne čeká na děti přetahování lanem s dospělými maskami a pak si budou opékat buřty. Následovat bude soutěž ve zpěvu a vyprávění vtipů a určitě ještě něco vymyslíme.“

Děti v Chlumci si mohly zasoutěžit v neděli 1. června na fotbalovém hřišti. Setkaly se zde děti z různých míst z okolí – Prahy, Berouna,

### Osovská školka navštívila ZOO v Plzni

Osov – Většina mateřských škol slavila Den dětí. Mateřská škola v Osově připravila pro děti pěkný program. Jelikož tento den připadl na neděli 1.6., začali jsme slavit již v pátek 30.5. Tento den děti dostaly k svačině vuřty opákané na ohýnku. Po té jsme soutěžili v běhu hodů tyčí, drátěnkou, skoku v pytli a přetahování lanem. Za každou disciplínu děti dostávaly razítka na medaile. Ve školce byly připravené diplomy a sladká odměna.

V pondělí 2.6. jsme byli společně s 1. a 2. třídou ZŠ v ZOO v Plzni. Dětem se výlet líbil, protože viděli zvířátka a také si pohrály na hřišti. V úterý 3.6. jsme jeli linkovým autobusem do Hořovic do zámku. Shlédli jsme 2 výstavy. Na jedné si děti prohlédly princezny z pohádek a druhá nám ukázala hračky, s kterými si děti hrály dříve. Nejvíce se dětem líbily vláčky a kočárky na panenky.

Lenka KOCOUBOVÁ

Hostomic, Hořovic, ale i z Mýta. Přípravy na letošní Dětský den začaly již 23.5., kdy se sešli hlavní organizátoři a maminky. Všichni dostali úkoly, co koupit, co přinést a co zařadit 30.5. proběhlo velké taškování na obecním

Na závěr byly vyhodnoceny všechny děti podle pohlaví a věkových kategorií (batolata, mladší, starší, nejstarší).

Za pomoc vděčíme Janu Ladmanovi a Dušanovi Eliáškově, jako hlavním organizátorům,



Parta nadšenců uspořádala první červnový den odpoledne pro děti na všeradicím hřišti. Jednou s disciplín byly i tradiční „trakaře“.

Foto Josef KOZÁK

úřadě v Chlumci. V den „D“ jsme se sešli již v 8 hodin na hřišti, kde jsme připravili jednotlivá stanoviště. Prezentace dětí začala ve 12.30 hod. Závadilo se v hodů míčem na medvěda, kroužkem na klauna, střelbě na bránu, skoku v pytli, jízdě na kole (menší na tříkolce), hodů holinkou, hodů míčkem na plechovky, jízdě s kolečkem a pétanque. V mezích, kdy se čekalo na výsledky, se děti mohly svěřit v autě a sami řídit, shlédly ukázky cvičených psů a cvičení děvčat v aerobiku. Děti si též mohly zaběhat sami nebo s rodiči.

dále maminkám a tatínkům za pomoc při podávání občerstvení, zapisování jednotlivých dětí a slečnám, které stály u stanovišť. Hodnotné ceny, které děti dostávaly, by se neobešly bez sponzorů: ALBION GROUP s.r.o., TRANSKAM Hořovice, OÚ Chlumeč, Jakub Horák, SDH Malý Chlumeč, Pekařství Měšťtan, Autoškola Štajner, Brotánek a Škrobánek, Spolek drobných živnostníků, Hospoda na Žižkově, VO s nápoji – Biskupovi.

Lenka KOCOUBOVÁ, Martin ŠINÁGL,  
Josef KOZÁK

## Čas hasičských soutěží V OSOVCI ZAČALA HOŘET HROMADA DŘEVA

Osov - Hasičské okrskové soutěže se v sobotu 10. května zúčastnila v Lochovicích družstva osovských mužů a družstvo žen. Kromě nich zde bylo i družstvo mužů z Podbrd. Osovská družstva postoupila do dalšího kola, které proběhlo 25. května v Tlustici. Mezi 10 ženskými mužstvy se osovské umístilo na 7. místě a muži byli 12. ze 17. družstev.

Ženy navíc jely 17. května i na soutěž sousedního okrsku v Suchomastech, kde kromě nich soutěžila i ženská družstva z Koněprusa, Suchomast a Tmaně. Osovské ženy měly nejlepší čas. Mezi deseti mužskými družstvy zde nastoupili i hasiči z Vinařice.

Dalším soutěžním dnem je sobota 21. června, kdy se bude konat hasičský turnaj v Trubíně a zároveň od 19. do 22. června i krajská soutěž dětských i dospělých hasičských družstev.

„Je to dilema,“ říká starosta sboru Josef Chvojka, „musíme se rozhodnout, kam pojedeme.“

Kromě soutěží zasahovali hasiči v neděli 1. června v 21.15 v Osovcích, kde hořela hromada dřeva. Majiteli podle odhadu vznikla škoda kolem 20 000 Kč.

Ve středu 11. června zpřijemili osovští hasiči horké dny místním školákům.

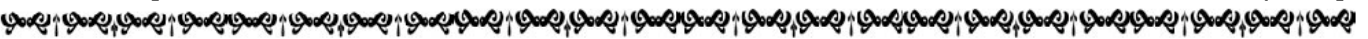
Josef KOZÁK

### DOPIS

#### Co je PROVAS?

Oslovil mě jeden ze čtenářů, co že je to PROVAS? Jestli je to pro Vás, tak prý nám tam chybí čárka. A jestli je to provaz, tak to se píše se z. Čeština je krásná řeč a umožňuje hrát si se slůvky. A to jsme měli na mysli při tvorbě názvu našeho měsíčníku. Fině čtenářce zase připomínal název provaz kolem krku. Brrrr... úplně se otrásla, když to řekla. A co vy ostatní? Co vy na to? Napište nám, co si o názvu myslíte.





# Divadlo by oslavilo půlstoletí

## DIVADELNÍCI HRÁVALI V KOSTÝMECH, VYPŮJČENÝCH Z NÁRODNÍHO DIVADLA

Nové Dvory - Je k neuvěření, že letos uplynulo 50 let od doby, kdy v Osově vzniklo zásluhou několika „tenkrát mladých lidí“ ochotnické divadlo s názvem „Divadelní kroužek Tyl“. Tento soubor byl založen v roce 1953. Existoval 8 roků do roku 1961. Právě letos byl oslavil 50 let svého trvání. Bohužel všichni ti, kteří v souboru účinkovali, měli ochotnické divadlo rádi a věnovali mu mnoho času, už nejsou mezi námi. Pokud si vzpomínám na jména lidí, kteří se tenkrát s chutí věnovali ochotnickému divadlu, byli to tito: Emil Anděl, Jiří Jetel, Jaroslav a Marie Tlapáková, Josef a Marie Záhoříkovi, Růžena Bečková, Antonie Dolanská, František Choc a postupně jsme získávali další členy včetně mladých chlapců a děvčát z internátu Rukavičkářských závodů, kteří v těchto letech byli ubytováni v osovském zámku. Mohu zcela zodpovědně říci, že nás stálo mnoho úsilí a starostí dát jedno divadelní představení

dohromady. Věnovali jsme tomu mnoho času, zvlášť sobotních večerů a nedělí. Tenkrát se ještě pracovalo i o sobotách, takže jsme museli obětovat sobotní večery i neděle na zkoušky, což byl také někdy problém. Starostí okolo jednoho představení bylo opravdu hodně, ale nakonec jsme měli vždycky radost, když jsme měli úspěch. Bylo by toho hodně, o čem bych mohla napsat, ale zmíním se jen o tom, kolik představení se značným úsilím, ba i někdy s velkými potížemi jsme uvedli. Byly to tyto hry: Dámy a husaři, Na letním bytě, Jen na lékařský předpis, Čechy krásné, Kulatý svět, Divá Bára, Radúz a Mahulena, Sen noci svatojánské, Její pastorkyňa, Lakomec a za zmínku

stojí historická hra z dějin národa českého od J. K. Tyla Krvavé křtiny, kterou jsme uvedli 13. a 14. prosince 1958. Na toto představení vzpomínám nejraději, poněvadž mělo na naše chudé poměry velmi pěknou výpravu, včetně krásných dobových kostýmů vypůjčených z Národního divadla. S některými z uvedených představení jsme dělali zájezdy do okolí. Byly to například Hostomice, Lochovice, Suchomasty, Neumětely, Dobříš, Koněprusy atd. Ze všech těch známých a přátel, které jsem jmenovala, žije mi již pouze dvě, a to Antonie Dolanská, která se letos dožívá 90 roků a já, 78 letá.

Marie TLAPÁKOVÁ.

## Hasiči budou mít sto VÝROČÍ ZALOŽENÍ SBORU VE VELKÉM CHLUMCI

Velký Chlumeč - Toto výročí připadá na rok 2003. Před sto lety 15. března 1903 z popudu bývalého starosty obce Václava Vitáka se uskutečnilo zasedání ustavující valné hromady hasičů ze Chlumce. Na zasedání bylo přítomno 17 členů činných a 18 přispívajících. Starostou sboru byl zvolen Václav Viták, velitelem Jan Červenka, místostarostou Josef Hoška, dále zvoleni revizoři účtů, přisedící členové a náhradníci. Schválení sboru a stanov podle tehdejšího zákona č. 134 z roku 1867 o právu spolčování proběhlo 3. dubna 1903 u c. k. místodržitelství v Praze. Tímto byl sbor oficiálně potvrzen a mohl tak řádně vyko-

návat svoji činnost.

Mezi zakládající členy se přihlásil i kníže Karel Schwarzenberg obnosem 50 korun.

Sbor se postupně vybavil potřebným náčiním a nářadím i ruční stříkačkou a tak mohl úspěšně zasahovat při požárech. Hasiči byli velmi aktivní v kulturní oblasti a to nejen pořádáním zábav, přednášek, účastí při církevních obřadech, ale v neposlední řadě sehráním celé řady divadelních her nejen doma ale i v okolních obcích. To, že hasiči vyvíjí svoji aktivní činnost bylo znát i v letech pozdějších. Dá se říci, že nebyla akce, na které by se hasiči přímo či nepřímo nepodíleli. Svoji činnost sbor i přes četná úskalí vyvíjel až do dnešních dnů.

Slavnostní zasedání u příležitosti 100 let od založení sboru proběhne v měsíci září 2003 ve Velkém Chlumci.

Lenka KOCOUBOVÁ

## Můžete si přečíst

Osov - Nové tituly v knihovně. Do knihovny přibýlo několik nových knih. Mezi významná díla francouzské literatury 20. století patří román spisovatele Georga Pereca - Život návod k použití. Jeho obsahem jsou příběhy obyvatel pařížského činžovního domu. Světovou literaturu současnosti zastupuje dílo Michela Fabera Pod kůží, příběh s vědecko-fantastickými prvky, který je hororem i psychologickým románem. Nechcete-li se stát vegetariány, nečtěte ho. Mezi klasiku české literatury bezpochyby patří Spalovač mrtvol Ladislava Fučse, nesrovnatelně idyličtější Vdavy Nanynky Kulichovy Ignáta Herrmanna a pro děti určené Fimfárum Jana Wericha. Konečně se v knihovně ocitl Tolkienův Hobit a hned se vydal na cestu mezi čtenáři. Snad se vždy zase vrátí zpátky. Malé čtenáře potěší dílo Astrid Lindgrenové Já chci taky do školy, začínající šachisté se mohou seznámit se základy hry v knize Michala Basmana Šachy. Novou kolekci v knihovně doplňuje Agatha Christi se Zločiny pro dva, Valja Stýblová s Ondiniho prokletím a S.-M. Groessingová s Korunním princem Rudolffem. (D. S.)

## Letní slavnosti Leče

Leč - Tradiční letní slavnosti pořádá občanské sdružení Přátel letních slavností v Leči. Jedná se již o pátý jubilejní ročník a na pořadu dne je stejně jako každý rok nohejbalový turnaj trojic, soutěž dospělých a dětí z okolních obcí a maškarní rej domácích i přespolních. Odpoledne zpestří třebaňská skupina Třeňusk se svým kabaretem Třeňusk (ne)jen na vodě. Na večer plánují organizátoři posezení s kytarou u ohýnku. (JoK)

PROVAS připravuje literární soutěž. Téma a propozice otiskneme příště.

## Výsledky soutěže PRO VÁSIII

**Jak se jmenoval sovětský voják, jenž je pohřben na osovském hřbitově?**

Soutěže se zúčastnila jediná čtenářka, poslala správnou odpověď, která zní:

**Nikolaj Georgijevič Butygin.**

Odměnu - mapku mikroregionu Horymír - získává slečna Veronika Rejsková ze Všeradic.

Cenu si může vyzvednout v místní lidové knihovně v době její půjčovni doby.

## Další soutěž PRO VÁSIII

Jsou věci, které máme takřikajíc pod nosem, a přesto si jejich existenci příliš neuvědomujeme. Dokážete určit, na kterém místě našeho údolí se nachází plastika zachycená na soutěžní fotografii? Jako nápovědu můžeme uvést, že tenhle anděl strážný má jistě plné nuce práce, protože do jeho kompetence spadají nejméně dvě místa se zvýšeným nebezpečím úrazu.

Písemné odpovědi vhodte do schránky PROVAS na OÚ v Osově, nebo pošlete poštou na adresu uvedenou v tiráži. Případně můžete psát i elektronickou poštou.

Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho výherce, který obdrží věcnou odměnu, proto nezapomeňte uvést i jméno a spojení.



# Začarovaný poklad v Telíně

## VŠERADICKÉ DĚTI NAŠLY TRUHLU PLNOU DOBROT

Všeradice - Již tradičně se naše děti loučí se školním rokem "Pohádkovým dnem". Je to pro nás významný den, na který se všichni pečlivě připravujeme. Celý měsíc červen žijeme v MŠ pohádkami. Děti pohádky poslouchají, ale také je umějí vyprávět a divadelně ztvárnit. Je to velmi zajímavé, jaké myšlenky a nápady se v jejich hlavičkách ukrývají.

Ened ráno, kdy se u nás Pohádkový den koná, se děti sejdou v MŠ s batůžky. První cíl je zámek v Hořovicích a tam v zámeckém sklepu na nás čeká Výstava strašidel. Je pravda, že ti nejmenší se trošku bojí, někdy ukápnou slzička, ale starší kamarádi jim dodávají odvalu. Po návratu na nás čeká v MŠ vydatný oběd a pak posilující spánek v postýlkách. Jindy by se děti pomalu rozcházely do svých domovů, ale tento den je tomu jinak. Na děti čeká hledání začarovaného pokladu v lese Telín, který hlídají pohádkové bytosti - víla, černokněžník, divoženka. Děti musejí plnit různé úkoly a za od-

měnu jim víla odevzdá poklad - truhlu plnou dobrot. Oni pak za to pozvou strašidla k nám na zahradu MŠ, kde celá slavnost pokračuje. V loňském roce nás navštívila Anna Blažková a její tři koně. Děti se svezly na koních. Opékáme buřty, zpíváme a soutěžíme. Navečer se děti v MŠ pomalu připraví ke spánku a po po-

velmi pestrý a veselý. V současné době navštěvuje MŠ Všeradice 21 žáčků ze Všeradic, Nevsachl, Podbrd a Vižin. Jsme rádi, že naše obec nás podporuje a zajišťuje provoz MŠ i po vstupu do právní subjektivity.

Hana HANZLÍKOVÁ  
ředitelka MŠ Všeradice

## Děšť a krupobití překazily divadlo

Osov - 25. května se vydala ZŠ Osov na Moravu. Když jsme přijeli do Boskovic, navštívili jsme místní zámek, park a náměstí s kašnou. Po prohlídce zámku jsme jeli do areálu Wild west city (westernové městečko). Po prvním průzkumu areálu jsme si rozdělili pokoje, chatky.

Druhý den v 10h jsme viděli představení „Koně - dary bohů“, bylo to nejlepší představení, co jsem kdy viděla. Po představení následovaly různé atrakce a krámky s kovbojskými, ale i indiánskými předměty. Odpoledne bylo další představení „Poklad na stříbrném jezeře“, ale děšť a krupobití překazily krásný příběh o indiánech.

Děšť byl tak dotěrný, že se opovážil zatékat nám do chatky. Byla to docela legrace, ale vzápětí se do naší chatky vloudil i strach z bouřky a krup o velikosti dětských hopíků. Když ustal děšť, odešel i strach z přírody. Byl čas na večeri a vytoužený spánek.

Ráno jsme odjžděli zpátky domů. Zastavili jsme se u propasti Macocha a v Punkevních jeskyních. Prohlídka byla krásná, akorát jsme kvůli dešti přišli o projížďku po říčce v podzemní části jeskyň. Čas uplynul jako voda, a my se vraceli zpátky do Osova, kde nás čekali rodiče, sestry, bratři, no prostě všichni z rodiny.

Pavlaína KOČOVÁ 10 let

## Obsluhoval prezidenta

Vižina - Když v loňském srpnu zasáhly naši zemi povodně, nezůstala s pomocí pozadu ani Vižina. Zástupci obce a občané poslali do Srbska finanční dar ve výši 50 000 Kč.

Slavnostního otevření lávky 26. 4. se náš pan starosta nemohl zúčastnit, ale byli přítomni dva mládenci z Vižiny, kteří pracují v hotelu U Berunky.

Jak nám řekl šéfkuchař František Eliášek, pan prezident poobědval rostbif jako předkrm, knedlíčkovou polévku, dva druhy masa s rýží a americkými bramborami a moučník. Karel Douša ml., kuchařský učeň, měl tu příležitost coby číšník obsluhovat všechny významné osobnosti, které se otevření lávky zúčastnily.

„Nakonec se s námi pan prezident pozdravil,“ řekl Karel Douša. (jf)



V mateřské škole ve Všeradicích pořádají pravidelně Vánoční posezení rodičů s dětmi, Jarní besídku a Slavnostní rozloučení s předškoláky. Děti si na tyto slavnosti připravují básně, tanečky, písně, ale také krátké dramatizace pohádek. Foto ARCHIV

háďce na dobrou noc usínají. Pro některé z nich je to první odloučení od rodičů, ale věřte, že zatím žádné neplakalo. Ráno si pro děti přijdou rodiče a já poslouchám, jak vypráví své zážitky a jak jim při tom září radostí oči. Je to pro nás zaměstnance velká odměna. Letos tuto slavnost chystáme na poslední pátek v měsíci červnu a všichni se moc těšíme, protože se držíme hesla "Kdo si hraje, nezlobí".

Není to však jediná akce v naší MŠ. Pravidelně pořádáme Vánoční posezení rodičů s dětmi, Jarní besídku a Slavnostní rozloučení s předškoláky. Děti si na tyto slavnosti připravují básně, tanečky, písně, ale také krátké dramatizace pohádek. Naše besídky navštěvuje i starosta obce Jiří Špalek. Život v naší školičce je

## Krátco...

\* V pátek 20. června se chystají děti spát v osovské mateřské školce. V úterý se děti s mateřskou školkou před prázdninami rozloučí. Letos 28. června oslaví školka 25. výročí otevření. (lk)

\* Přístavbu obecního úřadu chystá podbrdská radnice. „Potřebujeme místnost, která by byla naše a mohla sloužit v krizových situacích,“ říká starosta Karel Štátný. „Loňské povodně ukázaly, jak je to důležité.“ Podle projektu přijde přístavba radnici na 900 tisíc korun. (JoK)

\* Končící plynofikace je podle starosty Podbrd Karla Štátného také jednou z akcí, která lidi sdružuje. Každý musel přispět 15 000 korunami. (JoK)

\* S budoucí osovské zámku se 25. května čelně střetla dvacetiletá řidička vozu Fiat, která řídila bez oprávnění a pod vlivem alkoholu. Dva zranění spolujezdců byli převezeni do hořovické nemocnice. (JoK)

## Vižinský obchod nově

Vižina - V roce 1973 byla místními občany postavena v tzv. akci Z prodejna Jednoty. Od té doby se moc nezměnila, ale nyní se po 30 letech dočkala nové podoby. Během dvou dnů byl pultový prodej nahrazen samoobsluhou. A jak jsou zákazníci spokojeni?

„Je to tu hezké,“ říká paní Průchová. „Jen se musím ještě zorientovat, kde které zboží je.“

„Mě se to také líbí,“ doplňuje prodavačka Kulišková. „Rozhodně to ušetří spoustu zbytečných kroků, protože většinu zboží si lidé vyberou sami. Jen mě mrzí, že na Vižině končí, moc se mi tu líbilo.“ (jf)

**V sobotu 19. července 2003**

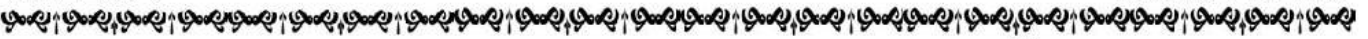
**pořádá PROVAS  
PRÁZDNINOVÝ DEN  
v Osově na hřišti**

## Stačí když kápne

(Dokončení ze strany 1)

...kdyby i sem k nám trocha z toho Brusehu káplo. Jen vymyslet dobrý projekt. Co třeba obnovit původní koncepci zeleně v Osově a okolí? Fabrika opravit, kam se hrabe vinopalna! Sem tam něco zbořit. Cestovní ruch nastartovat. Třeba. Rozhodně si hezky podat tu chamrad' nenechávat, zlodějskou! Inu, uvidíme. Do té doby si dávejte pozor na média, včetně Provasu. Tak se mi zdá, že se to v něm poslední dobou nějak podezřele hemží agitními ochotníky. Abyste nakonec neskončili sami na pódiu jako Loupežníci. Od Němce Schillera. Jiří BOLINA





# Všeradice jsou jediné v Čechách

## KDYSI TO BÝVALY DVĚ VESNICE, KTERÉ POSTUPEM ČASU SPLYNULY

Když naši předkové před staletími v krajině mezi lesnatým návrším Housiny a Telína vybrali polohu naší vesnice Všeradice, už tehdy tušili, jak krásné a půvabné bude zde bydlení. S historickou bezpečností se jmenují Všeradice od roku 1262 a to v darovací listině Oldřicha Zajíce z Valdeka a dále pak patří ke klášteru Sv. Dobrotivá.

Jméno Všeradice není nijak tajemné. Antonín Profous je jednoznačně vysvětluje jako ves lidí Všeradových. Jméno Všeradice je v Čechách unikátní, kdo byl ovšem ten Všerad, který dal vsi jméno, to nevíme.

Dnešní Všeradice vznikly ze dvou vsí, které stály tak blízko sebe, že rozšiřováním zástavby zcela splynuly. Základem byl vznik tvrze s hospodářským dvorem a poplužního dvora, které se rozkládaly v místech, kde stojí všeradický zámek. Druhá vesnice se jmenovala Trnová, jejím základem byl rovněž poplužní dvůr a zemanský statek, ležící při cestě do Bykoše a její dispozice jsou dodnes patrné z polohy chalup č. 68 a 69 rozmístěných kolem tzv. horní návsi. O podobě a vývoji Všeradice a Trnové ve 13. a 14. století nelze říci nic určitého.

Roku 1584 bylo panství Všeradické v rukou Vratislava Mitrovice. V jeho osobě se do Všeradice dostává jeden z nejmocnějších rodů na Podbrdsku, který se výrazně zapsal do jejich dějin. Dědic panství, Václav Mitrovic, se jako rytmistr ve stavovském vojsku zúčastnil bitvy na Bílé hoře.

Doba třicetileté války byla pro Všeradice osudná. Při jednom válečném tažení byla ves vypá-

lena. V důsledku válečných útrap, hladu a nemoci se počet obyvatel Čech rapidně snížil a některé vesnické usedlosti zpusťly a nebyly znovu obnoveny.

Paní Kriselda, manželka Václava z Mitrovice se snažila válečné škody napravovat a zasloužila

Při sčítání v roce 1922 lely Všeradice 106 domů a 562 obyvatel. Podle centrálního registru občanů, volně přístupného na internetu, žije v současnosti ve Všeradících 219 mužů a 190 žen. Chlapců do 18 let je 65 a dívek 44.

Jiří ŠPALEK



Ve Všeradické hospodě „Na růžku“ se můžete posíbit před další cestou po krásách podbrdského údolí.

Foto Josef KOZÁK

## Hasičům by bylo 111 let

Všeradice – František Smek, starosta ve Všeradících a Bohumil Pecánek, obchodník, rozhodli se dne 26. ledna 1892 svolat schůzi do hostince pana Josefa Heyduka a zvolili první hasičský výbor, jehož předsedou se stal František Smek.

Sbor dobrovolných hasičů ochraňoval majetek občanů, pravidelně se zúčastňoval okrskových a vyšších soutěží, ale po oslavách 100 let trvání, kdy sbor opustil tehdejší předseda Bohumil Stibál, přestal fungovat. (JoK)

### Od SK k Durisolu

- 1932 SK Všeradice
- 1945 TJ Sokol Všeradice
- 1958 Sokol Všeradice
- 1973 TJ Velox Všeradice
- 2000 TJ Durisol Všeradice

se roku 1646 o opravu a rozšíření kostela. Hraběnka Kriselda se však tak zadlužila, že byla nucena v roce 1661 prodat svůj statek věřitelům. Později, v roce 1781 koupili Všeradice Kaunicové, kteří je spojili s Osovem. Brzy se však Všeradice vrátili opět do rukou Vratislavů a konečně je roku 1830 kupují Schwarzenbergové. Obec tehdy měla 104 domů a 722 obyvatel.

V roce 1829 byla ve vsi postavena synagoga. Místní živnostníci se sdružili v roce 1892 do Společnosti veškerých činností a pořídili si vyšívaný prapor s postavou Sv. Václava. Většími firmami byly pivovar, vinopalna, parketárna, cihelna, vápenice, ale zanikly do roku 1919. Důvod byl údajně ve vysokých tarifech místní dráhy. Jediná prosperující firmou byla pražirna žita a kávy známá pod jménem Kačenka. Průmyslové podnikání zde brzdila liknavost občanská i úřední. Elektřina byla zavedena teprve v roce 1949, ačkoli okolní obce svítily již od konce dvacátých let.

## Tip na výlet po okolí

Český kras – Při procházce naším krajem můžeme objevovat i dobu pradávnu. Nedaleká CHKO Český Kras nám nabízí spoustu krásných míst. K těm nejzajímavějším patří Lom na kobyle.

Ke starému lomu nás dovede žlutá turistická značka, na kterou se můžeme napojit od autobusové zastávky u Koněpruských jeskyň. Tato trasa je součástí geologické naučné stezky, kde se například dovíme, že těžba v lomu byla ukončena v roce 1929 a lom byl ponechán přirozenému vývoji. V r. 1970 byl lom prohlášen za chráněný přírodní útvar. Roste zde javor babyka, habr obecný, bříza bradavičnatá a vrba jíva. Své místo zde mají i keře, je to svída krvavá, hloh, růže. Zarůstající lomové stěny jsou vhodným hnízdištěm poštolky obecné, i výra velkého, který je největší evropskou sovou.

V tomto starém lomu jsou odkryty uloženy mělkého tropického moře, kde byly příznivé podmínky pro rozvoj korálů, mořských lilijí a trilobitů. Přesunem starších vápenců přes mladší vzniklo na severní stěně mnoho jeskyní. Největší z nich jsou Zlomená sluj, U růže, Chlupáčova sluj a Vestibul. Chlupáčova sluj poskytla množství kosterních pozůstatků pravěkých zvířat, zbytky ohniště a nástrojů pravěkých lidí. Kostí a zuby jelenů, jeskynních medvědů, lvů, hyen, srstnatých nosorožců, koní a mamutů jsou uloženy v Národním muzeu v Praze.

Na zpáteční cestě, směrem na vrch Bacín u Vinařic (je odtud nádherný výhled do podbrdského údolí), můžeme projít kolem Červeného lomu. Cestu kolem něj lemuje mnoho kameňů, na kterých je otištěn pradávňý život našeho kraje.

Radka KOČOVÁ

# Symbol české kuchyně

## VELKÁ KUCHARKA SE NARODILA VE VŠERADICÍCH

Všeradice – Magdalena Dobromila Rettigová se narodila 1. února 1785 ve zdejší zámku, nyníjším dvoře – statku, patřícím paní Hermanové. Její otec byl hraběcí purkrabí František Artman. Byla pokřtěna v místním kostele Sv. Bartoloměje a vychovávána v německé rodině. Neměla radostné dětství, často se stěhovali, protože otec pracoval jako panský úředník a měnil své působiště podle potřeb vrchnosti. Psal zprvu německy, později české básně a povídky mravoučných příběhů pro dívky (Arnošt a Bělínka, Věneček pro dcery vlaste-

necké). Proslula zejména dílem Domácí kuchářky, neboť pojednává o masitých a postních pokrmech pro dcery české a moravské. Rettigová zemřela v 60 letech 5. srpna 1845 v Lito myšli, kde jí byla odhalena pamětní deska, kde žila a zemřela. V roce 1968 jí byla odhalena pamětní deska na domě č. 1v zámku ve Všeradících, kde se narodila. Jelikož je tato deska nepřístupná, rozhodlo zastupitelstvo o umístění desky na místní hospodu při příležitosti 740 let založení obce.

Jiří ŠPALEK

# Všeradický Durisol postupuje

## OSOVSÝ BRANKÁŘ SKÁKAL PŘI PENALTĚ NA DRUHOU STRANU

### 24.5. Osov - Chrustenice 1:1 (1:0)

Branka: Procházka

Hosté proměnili penaltu na rozdíl od domácích. „Kdybych skočil na druhou stranu, tak tu penaltu mám na 150%“, řekl po zápase brankář Marek Valkoun. Naproti tomu (ne)střelec osovské penalty Petr Neugebauer se svěřil: „Věřil jsem si, že to půjde k tyči, ale pak jsem to špatně kopnul a nešlo to tam. Tak jsem to zaplatil.“

### 31.5. Osov - V. Újezd 3:2 (0:2)

Branky: 2x Hošťálek, Kubec

Domácí proměnili penaltu, která následovala po faulu, kdy šel domácí Hošťálek sám na soupeřovu branku.

### 7.6. Mořina - Osov 1:1 (1:1)

Branka: K. Procházka

(JoK)

### 24.5. Vižina - Hostomice B 2:1 (1:0)

Branky: Černý, Bělohávek

Hosté přijeli bodovat a přizpůsobili to mu tvrdost při osobních soubojích. Na to doplatili tři domácí hráči, kteří pro zranění zápas nedohráli.

### 31.5. Chlumeč - Vižina 4:0

„Soupeř byl lepší, sehranější a vyhrál zcela zaslouženě,“ zhodnotil zápas I. Kořínek

(kk)

### 7.6. Vižina - Lochovice 3:1

Ačkoli se v Lochovicích slavilo 100 let založení školy a na Lhotce se hrála minikopaná, domá-

cí nenechali nic náhodě a bojovali až do konce. „Musím kluky pochválit a říci, že vyhráli zaslouženě. Jen mě mrzí zranění V. Bělohávka,“ zhodnotil zápas trenér J. Ilko.

(jf)

Branky: 2x Urban, Eliášek, Linhart, Mackovič  
Po prvním poločase a ještě ve 20. minutě druhého poločasu Všeradice prohrávaly, ale pak se to otočilo a vyhrály. Tím se jim otevřela cesta do okresního přeboru. (Michal Krejčí)



Osovským se podařilo zabránit útočící Chrustenici, ale penaltu rozhodla.

Foto Pavel VEVERKA

## Nesmělý začátek

Osov - Je obecně známo, že mnohá dějinná událost, jevíci se tehdejšími současníky jako nevýznamná epizodka, nebyla vůbec nikým zaznamenána a historická věda po letech marně pátrá po začátkách později mohutných hnutí a pracně sestavuje mozaiku převratných dějů, jak o tom ostatně svědčí i úmorní úsilí páni sledujících životní osudy Járy Cimrmana. Abychom nevystavili budoucí generace takovému utrpení, dovolujeme si přiblížit průběh prvního osovského utkání ve hře pétanque, neboť také proběhlo bez valného zájmu současníků a hrozí tak nebezpečí, že tento okamžik neupadl v zapomnění. Jako řada jiných geniálních projektů se nápad uspořádat utkání v pétanque zrodil v místní hospodě a Pepík Skála má lvi podíl na jeho uskutečnění, když opatřil pravidla hry a osobní agitací získal ke hře první aktéry. Samotné utkání, hrané podle pravidel do 134 vítězých bodů, proběhlo v nedělním dopoledni a utkalo se v něm dvoučlenné družstvo místního hasičského sboru reprezentované Pepíkem Skálou a Vojtou Linhartem, proti nimž nastoupil „náplava“ Lexa Klimeš se svým synem Igorem. Zpočátku úporným bojem o každý bod získali převahu „luffáci“ a dostali se do vedení 4:1, potom se však karta obrátila a domácí ve dvou kolech dosáhli vícebodového zisku a ujali se výrazného vedení. Za stavu 11:8, když už měli domácí „luffáky“ tak říkajíc na lopatě, dostal se výborně metající Vojta do časové tísně, neboť doma slibil převracet seno a tak utkání muselo být předčasně ukončeno. Lze se tedy jenom dohadovat, jak by za normálních okolností, toto zajímavé utkání dopadlo. Doufejme, že příští neděle přinesou stejně hodnotný sport i když sestavy družstev budou zcela jiné.

Takže - na shledanou v neděli 15. června v 10.00 před sokolovnou. (DRAK)

### 24.5. Všeradice - Svatá 2:0 (1:0)

Branky: Eliášek, Linhart

### 31.5. Heskov - Všeradice 2:4 (0:3)

Branky: 2x Mackovič, Jakoubek, Staněk

### 7.6. Všeradice - Nižbor, 5:3 (0:1)

## Pozvánka

\* 22.6. v 20.30 hodin začíná v Lesním divadle v Řevnicích představení brněnského Divadla klauniky Don Quijote de la Ancha. Jedná se o vydařenou a velmi uvolněnou verzi Cervantesova opusu, která nejen vyvolává výbuchy smíchu, ale léčí duši i tělo a podle režiséra Bolka Polívky prodlužuje život.

\* 4.-6.7. se v Lesním divadle v Řevnicích konají premiérová představení Jirákovy Lucerny v podání proslulého řevnického Divadelního souboru. Začátky jsou stanoveny na 21 hodin. Už cesta lesem k přírodnímu amfiteátru navozuje v divákovi náladu vstřícnou ke zjiřnému vnímání všeho hezkého. Ti, kteří mají zkušenost, jistě přijdou rádi znova, ti ostatní by to měli ve vlastním zájmu zkusit. Reprízy se konají 12. a 13. 7. (13. od 17 hodin).

\* 19.7. začíná ve 20 hodin koncert skupiny Brouci, kteří pod hlavičkou Pragokonzertu hrají staré dobré Beatles.

\* 26.7. hostuje v Lesním divadle v Řevnicích Prozatímně osvobozené divadlo F.R.Čecha se spektaklem Titanik.

### KLUB LABE HOŘOVICE

\* 20.6. Pátek, od 21:00 hodin, BLUE SOFA Sedmičlenná brněnská kapela. Za poslední dva roky křivkuje moravské i české kluby od severu po jih, od východu na západ.

\* 21.6. Sobota, od 21.00 hodin, EVROPSKÝ SVÁTEK HUDBY - UŽ JSME DOMA Jsou jednou z neoriginálnějších českých rockových kapel. Zájem publika získali svou nezávislostí na ostatních hudebních vlivech a překvapivými změnami v tempu a melodiích.

## Přátelák staré gardy

Chlumeč - V rozpáleném sobotním odpoledni 24. května proběhlo na hřišti V Hamříkách přátelské utkání staré gardy Chlumeč - Neumětely s výsledkem 5:4. (JoK)

## Zvítězili Moribundus.

Miniturnaj nohejbalových trojic, který proběhl v sobotu 24. května na hřišti v hospodě u kostela vyhrálo družstvo Tomáše Culka nazvané Moribundus. Všichni hráči se pak posilují gulášem a pivem a zahráli si ještě něco lík zápasů mimo soutěž. (JoK)

## Kam na kopanou

21.6. NEUMĚTELY - HOŘOVICE B, VŠERADICE - TMAŇ, PODLUHY - CHLUMEC, VIŽINA - DROZDOV

PROVAS - informační občasník z Podbrdského údolí „pro vás“

Odpovědný redaktor: Jiří Bolina  
Redakce: J. Fialová, L. Kocourová, R. Kačová, Marie Flečitá, D. Semečková, J. Chvojka, Z. Veverka.  
Rediguje: J. Kozák, spolupráce: Mírka Flečitá  
Technická spolupráce: IČZ a.s., Vydává OÚ Osov.

Adresa: PROVAS, Osovská 99, 267 25 OSOV  
Evidováno Ministerstvem kultury ČR (MK ČR E 14098)

E-mail: provas@osov.cz

PROVAS můžete získat na OÚ Osov, ve Stavebninách Osov, v místní lidové knihovně a v hospodě U hřiště.

Uzávěrka: 10. června 2003